SGU serie Ae nr 139

Jordartskartan
9D Mariestad SO

Map of the Quaternary Deposits

Skala 1:50 000

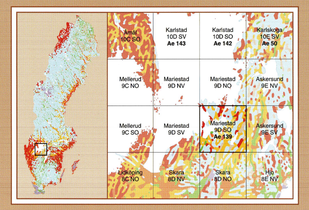

2000

KORTFATTAD BESKRIVNING AV JORDARTERNA

Nedanstående beskrivning till jordartskartan 9D Mariestad SO är kortfattad och förenklad. En omfattande beskrivning utges separat.

JORDARTER SOM BILDATS AV LANDISEN ELLER DESS SMÄLTVATTEN (GLACIALA AVLAGRINGAR)

Morän

Morän är en osorterad eller ofullständigt sorterad jordart som bildades genom att landisen tog upp äldre jordlager, slipade och bröt loss bitar av berggrunden och bearbetade och blandade materialet. Morän avsattes dels under isen, dels i isens uppsprucknа randzon och utgörs av varierande mängder av block, sten, grus, sand, silt och ler. Indelning görs efter mellanmassans kornstorleksammansättning och blockfrekvens i ytan.

I kartområdet finns långsträckta ryggar (drumliner) orienterade i landisens rörelseriktning och låga moränryggar (De Geermoräner) tvärs landisens rörelseriktning. Kartområdet domineras av sandig morän. På Lugnåsberget finns lerig sandig morän och på några platser grusig morän. Moräntyp är vanligen normalblockig. Rik- och storblockiga moräntyper finns framför allt i området mellan Sjötorp och Lyrestad. Moränens mäktighet varierar från några få dm till drygt 25 m.

Isälvsavlagringar

Isälvssediment utgörs av block, sten, grus, sand och silt som transporterats, sorterats och avsatts av smältvatten från landisen. Isälvssedimenten kännetecknas av att de är sorterade i skikt och lager med en eller ett fåtal kornstorlekar samt att partikларna är avrundade. Avlagringsformen är beroende av bildningsmiljön. Smältvattnet samlades i isen till mycket stridа isälvar i större eller mindre tunnlar, som ledde ut till landisens front. I istunneln och vid dess mynning avsattes de grövre partikларna. De finkornigaste partikларna avsattes på större avstånd från mynningen.

Kartområdets isälvsavlagringar är främst bildade i istunnlar och vid mynningarna. Isälvssedimenten bildar långsträckta och ryggformade delvis flacka isälvsavlagringar (åsar) eller mera utbredda områden av grus och sand. Inom kartområdet finns tre isälvsstråk. Stålvis är isälvssedimenten täckta av glaciala finkorniga sediment. Den västra åsen kan delvis följas under vattenytan mellan fastlandet och ögarna i Mariestadssjön. Isälvssedimenten inom kartområdet domineras av grusig sand.

Glaciala finkorniga sediment

Under isavsmältningen spreds isälvarnas finkornigaste material, leret, i havet och i stora sjöar och bildade leror med varierande utseende och egenskaper. I stört vatten höll sig partikларna svävande länge och sedimentationen skedde långsamt. Beroende på årstidsväxlingar i isavsmältningen och därmed i vattenföringen kunde en regelbunden växling i sedimentationen ske. Under våren och sommaren var vattenföringen i älvarna stor, mycket slam transporterades och sandiga och siltiga sedimentskikt bildades. Under hösten och vintern var sedimenttillförseln låg och lerpartikларna kunde sedimentera. Ett tjockare (sand–silt) och ett tunnare (ler) skikt bildar tillsammans ett årsvarv. Lera av denna sedimentationstyp kallas varvig lera. I salthaltigt vatten bildar lerpartikларna aggregat och lersedimentationen sker hastigare på grund av salthaltnets elektrolytiska egenskaper. Någon tydlig varvighet har ej utbildats i glaciala leror i Västsverige.

Inom kartområdet dominerar glacial lera utan tydlig varvighet. Varvig lera har endast påträffats på enstaka platser på flera meters djup. Inom kartområdet finns den så kallade "Vadsboleran" som är en glacial lera med hög lerhalt (70–80%). Den glaciala lerans mäktighet varierar. De största lermäktigheterna (15–20 m) påträffas i flack lermark, med få hål- och moränblottningar.

JORDARTER SOM BILDATS EFTER LANDISENS AVSMÄLTNING (POSTGLACIALA AVLAGRINGAR)

Postglaciala havs- och sjösediment

Hela kartområdet, förutom Lugnåsbergets topp, har varit täckt av vatten. På Lugnåsberget finns högsta kustlinjen (HK) utbildad, som märken i moränen, på en nivå av ca 130 m ö.h. Vid landhöjningen utsattes tidigare avsatta jordlager för vågors och strömmars påverkan (svallning). Klapper, svallgrus, svallsand och i viss mån silt avlagrades vid och närmast utanför stränderna, i princip med utåt avtagande kornstorlek.

Inom kartområdet förekommer klapper och svallgrus framför allt i höjdområden och i sluttningar som är orienterade mot väst. Svallsand är en vanlig jordart inom kartområdet och underlagras ställvis av glacial lera. Silt finns i den nordöstra delen av kartområdet, vanligtvis i de topografiskt lägsta partierna av lermarken.

Svämsediment

Svämsediment har bildats och bildas än idag under översvämningar utmed vattendragen. Jordarternas sammansättning varierar mellan ler och sand, som innehåller en varierande mängd växtrester.

Inom kartområdet påträffas svämsediment längs Tidan och Friaån.

Torv

Torvjordarter bildas dels vid igenväxning av öppet vatten, dels vid försumpning av mark genom att döda och ofullständigt förmultnade växtdelar samlas på växtplatsen eller i dess närhet. Torvmarker indelas i kärr och mosse. Kartområdets stora torvmarker som t.ex. Fredsbergs mosse och Jula mosse är högmossar. Kärrtorv förekommer i kanterna av högmossarna. Ett stort område med kärrtorv ligger i Tidans dalgång söder om Ullervad.

ÖVRIGA KVARTÄRA BILDNINGAR

Källor

Källor bildas vid markytan när grundvatten läcker ut och har ofta en kulturhistorisk betydelse. Avrinningen från källorna varierar under året.

Inom kartområdet är källor med en medelkapacitet över 0,5 l/s markerade. Den mest kända källan är Hästе källa på Lugnåsberget, omnämnd redan 1647. Dess kapacitet är ca 1 l/s.

JORDARTSANALYSER

I samband med kartläggningen har prover tagits av olika jordarter. Utöver kornstorleksanalyser har halten tunga mineral (Bx), organisk halt, kalkhalt och pH bestämts. Dessutom har moränens geokemiska sammansättning bestämts och torvjordarter från två platser analyserats med avseende på ålder. Analysresultaten redovisas i den separata beskrivningen.

1. BERGGRUND
BEDROCK

Berggrunden inom den östra delen av kartbladsområdet består av graniter av Småland-Värmlandstyp, vilka bildades för 1800–1650 miljoner år sedan. Till övervägande del är de massformiga och jämkorniga, men norr om Lyrestad finns ett område med ögonförande granit.

Inom den västra delen av området dominerar röda till grå, ådrade och veckade gnejser, som troligen bildades för 1700–1650 miljoner år sedan. I dessa gnejser förekommer partier av gnejsgranodiorit, som vanligen inte är ådrad och därför antas vara något yngre.

Några mindre grönstensmassiv återfinns i den sydvästra delen av området. Bergarten är mörk med en grönsvart ton och gnejsig. I öster och norr förekommer ett flertal massiv av metadiabas och metagabbro. Dessa bergarter har sedan gammalt kallats hyperitdiabas och hyperit. De intruderade i gnejserna och graniterna för 1550–1500 miljoner år sedan.

Då perioden kambrium inleddes för 570 miljoner år sedan hade berggrunden eroderats ned till en nästan plan landyta. Vid Lugnåsberget (0f) återfinns rester av de sediment som förmodligen avsattes över hela området under perioden kambrium för 570–510 miljoner år sedan. Dessa består av en ca 35 m mäktig kvartssandsten, som överlagras av alunskiffer.

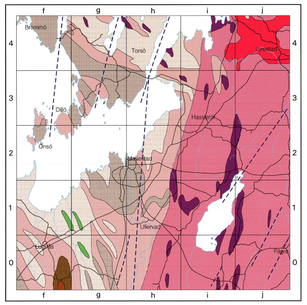

Tektonisk zon
Tectonic zone

Kambrisk alunskiffer
Cambrian alum shale

Kambrisk sandsten
Cambrian sandstone

Hyperitdiabas
Hyperite dolerite

Grönsten
Diorite, gabbro, metabasite

Gnejsgranodiorit
Granodiorite, gneissic

Gnejs, rödbrun
Gneiss, red to greyish red

Gnejs, grå
Gneiss, grey

Granit, ögonförande
Augengranite

Granit
Granite

2. TOPOGRAFI, RÄFFLOR, ISÄLVSAVLAGRINGAR OCH MORÄNRYGGAR
TOPOGRAPHY, GLACIAL STRIAE, GLACIOFLUVIAL DEPOSITS AND MORAINE RIDGES

Kartan visar områdets relief med belysning från nordväst. Större delen av kartområdet är beläget på nivåer mellan 45 m ö.h. och 85 m ö.h. På Lugnåsberget (0f), i sydvästra delen av kartområdet, ligger kartområdets högsta punkt 153,5 m ö.h.

Räfflor bildades då landisen rörde sig över området. Block och stenar som fanns i isens undre del repade berget. Räfflornas riktning visar att isen i nedisningens slutskede rörde sig från N10–20° Ö i de västra delarna och från norr mot söder i de östra delarna av kartområdet. Lokala avvikelser finns, vilka beror på att berggrundsriktningens form och oregelbundenheter i isens frontlinje till delar styrt isrörelseriktningen.

En del av moränryggarna på Torsö är av s.k. De Geermoräntyp, dvs. bildade innanför iskanten men i sprickor parallella med denna. Isälvsavlagringarna inom kartområdet ingår i huvudsak i någon av de tre isälvsstråken, från väster till öster, Björsätersåsen, Hassleåsen och Fredsbergaåsen. Åsarna är subakvatiskt bildade och på sidorna av åsarna är dessa täckta av lera.

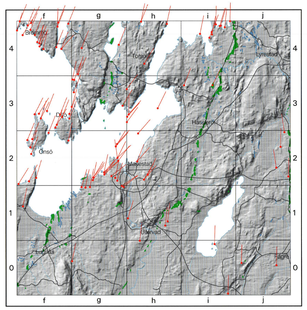

Räfflor
Glacial striae

Moränrygg
Moraine ridge

Isälvsavlagring
Glaciofluvial deposit

3. MARKENS URANHALT
GROUND URANIUM CONTENT

Kartan visar den från flygradiometri beräknade fördelningen av uran i den översta delen av berggrund/jordartsrena. Halten uran är uttryckt i ppm (parts per million) eU. De högsta uranhalterna påträffas i lerig morän vilken innehåller alunskiffer på Lugnåsberget (0f). I den sydöstra delen av kartområdet finns förhöjda halter av uran i glacial lera. Inom kartområdet finns också exempel på förhöjda uranhalter tillkomna genom mänsklig aktivitet, från t.ex. blåbetonghus och idrottsplatser med röd tyr. Både blåbetong och rödtyr innehåller alunskiffer.

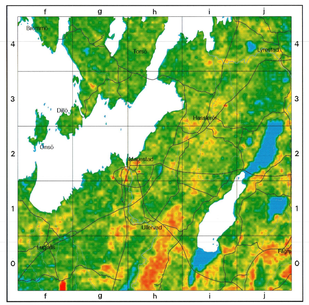

Uranhalt [ppm eU]

0–5 1 2 3 4 5–6

SVERIGES GEOLOGISKA UNDERSÖKNING

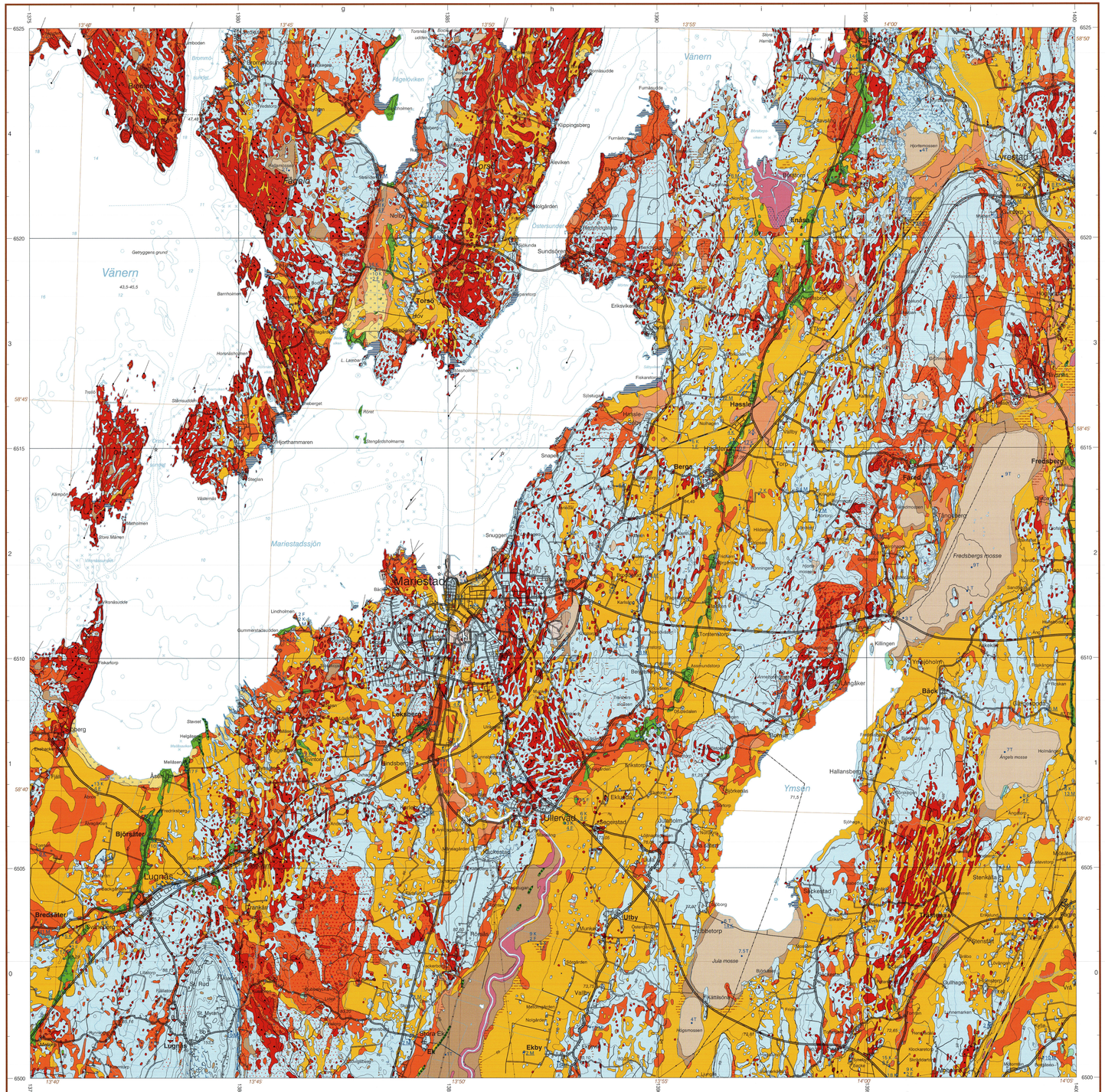
Bråmmö
Torsö
Lyrestad
Hassle
Ullervad
Mariestad
Lugnås
Fredsberg
Ösnö
Hornborgasjön
Tidan
Tiveden
Vänern
Mariestadssjön
Fredsbergs mosse
Jula mosse
Ymsen
Hallansberg
Ekby
Utby
Bråtsätter
Bredsätter
Stenkälla
Fikåtslösen
Bäck
Berga
Torp
Enäs
Lekaröd
Leksbro
Ekeskog
Ingåker
Killingen
Tivedshorn
Hjortsmossen
Angels mosse
Fredsbergs mosse
Getryggens grund
Bjälkarna
Bjälkarna
Bjälkarna